

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿۱﴾

بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید،

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

و انسان را از خون بسته ای خلق کرد.

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿۳﴾

بخوان که پروردگارت (از همه) والاتراست،

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

همان کسی که بوسیله قلم تعلیم نمود،

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

و به انسان آنچه را نمی دانست آموخت.

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾

چنین نیست (که شما می پندارید)
به یقین انسان طغیان می کند،

أَنْ رَأَى اسْتَغْنَى ﴿۷﴾

از این که خود را بی نیاز ببیند.

إِنِّي إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾

و به یقین بازگشت (همه)
به سوی پروردگار توست.

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾

به من خبرده کسی که نهی می کند،

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿۱۰﴾

بنده ای را هنگامی که نماز می خواند
(آیا مستحق عذاب الهی نیست)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿١١﴾

به من خبرده اگر این بنده
بر طریق هدایت باشد،

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ﴿١٢﴾

یا مردم را به تقوا فرمان دهد
(آیا نهی کردن او سزاوار است)؟!

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾

به من خبرده اگر (این طغیانگر) حق را انکار کند
و از آن روی گردان شود (آیا مستحق
مجازات الهی نیست)؟!

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرِي ﴿١٤﴾

آیا او ندانست که خداوند
(همه اعمالش را) می بیند؟!

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَهُ لَنَنْسِفَنَّ بِالْأَنفِيسِ ﴿١٥﴾

چنان نیست (که او می پندارد)، اگر دست از کار خود برندارد، ناصیه اش [= موی پیش سرش] را گرفته، (و به سوی عذاب) می کشانیم.

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾

همان ناصیه دروغگوی خطاکار را!

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

سپس یارانش را صدا زند (تا یاریش کنند).

سَدُّعُ الزَّبَانِيَةِ ﴿١٨﴾

ما هم بزودی مأموران دوزخ را صدا می‌زنیم
(تا او را به دوزخ افکنند)!

كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

چنین نیست (که او می‌پندارد) او را اطاعت مکن، و سجده نما و به قرب (خداوند)
درآی!

صدق الله العلي العظيم